

явилъ лъжець, (*самозванецъ*) кой-то показвалъ себе за Смердиса и възму-
щавалъ народа. *Л. 50.*

Лъжица *с. ж.* ложка: Да можеше удавваше го съ една лажница
вода. *Пк. р. 26.* Кога варилъ тріеницъ-тѣ, тогазъ отива да купи лъжи-
цѣ. *Ч. 170.* Водица, мамо, водица Водица макаръ съ лажница. *Л. Д. 1876*
р. 152. Водица, мамо, водица, Макар половинъ лажница! Устата да си
натопѣ, Срцето да си расквасѣ. *Пс. 11—12 р. 151.* Найденочо оставилъ
лажницата си. *З. 18.* Това дѣто е като лажница—„раци“. *Зк. 33.* **Лъжи-
чка** **Лъжице** *ум. 1)* ложечка *ум. отъ* ложка: Панички да си омнѣш Па-
нички йоще лъжички. *Д. 44, 7—8.* За дѣте на десять годиниъ дава си
по едно лъжиче, а на по-малкы дѣца половинѣ лъжиче. *Л. Д. 1871 р.*
132. 2) ложечка (*въ анатомическомъ смѣслъ*): Ако азъ, когато ти бѣше
още маинчка, да не би ти турила жаба подъ лажичката, то одавна вече
би та законала“. *З. 107.* Тутакси му тури на трабуха и подъ лъжич-
кѣ-тѣ синанъ (*хардалъ*). *Л. Д. 1869 р. 215.* 3) **Поповы лъжички**—
головастики, лягушечьи личинки. *Кн. 255.*

Лъжичка *с. ж.* родъ грибовъ. *Пк. 40. ср.* гъба.

Лъжия *с. ж.* ложь. *Ц.*

Лъжичникъ *с. м.* плетеная корзинка для ложекъ: Двѣ лажници въ
твърде шаренъ и чудно уплетенъ лажичникъ. *К. III. 2. ср.* кошникъ. 2).

Лъжка *с. ж.* лгунья, обманщица. *Ц.*

Лъжко *с. м.* 1) лгунъ, обманщикъ. *Ц. 2)* название *Апрѣля* мѣ-
сяца въ *Шумненскомъ окръгъ*: Той мѣсець по насъ наричатъ лъжко за-
щото въ първий день на тоя мѣсець хората се лъжатъ единъ другъ.
Блжковъ. Перуника. 18.

Лъжливъ *пр.* лживый, ложный, обманный: Брашното по лажливо-
то теглене на кръчмарѣтъ, слезе по 25 пари оката. *Зк. 84. (ср. лъжовенъ).*

Лъжлио *с. м.* un baladin; балагуръ. *Бол.*

Лъжовенъ *пр. тоже что лъжливъ*: Що си дума птичевце-ту?—
Това птичевце е лажовну. *Д. S. 7, 68. 72.* Та и какво има още да го
мамп въ тоя лъжовенъ святъ. *Зк. 216.*

Лъжовитъ обманчивый: Петли що си пеятъ ми сѣ лажовити.
М. 254.

Лъжовникъ *с. м.* обманщикъ: Не са петли, като петли, Полежи
лудо, посни си, Лю са петли лажовници, Полежи лудо, посни си. *В. 250.*

Лъжъ *м. дл. 1)* лгу: Ей та тебе, незнайно юначе! Ако лъжа, право
да не казвамъ,—Току ми тѣ две църни очи, Да Богъ даде, да ми исприе-
няватъ! *Ч. 288.* Той лъже, ище да ѣ измам! *Р. 64.* Лице-то му ся из-
черви та го показа че лъжялъ. *Л. Д. 1870 р. 163.* 2) *съ вин. надеж.*
обманываю: „Да кажа, да тѣ не лъжа“. *М. 134.* Господъ ще да ма на-